

NOVI MODEL MATERIJE

Ova knjiga prikazuje novi model materije, pomoću kojega se može mnogo bolje odgovoriti na sva pitanja koja postavljaju ne samo znanstvenici nego i obični ljudi: Kako je nastao Svemir. Kako je nastala Zemlja i život na njoj. Kako smo nastali mi kao ljudska bića. Od čega smo sazdani. Kamo idemo, i koja nam je svrha postojanja.

Odgovore na ta pitanja daje i religija, ali novo vrijeme traži i nova otkrića, kojima bi se objedinila cjelokupna fizika i objasnili svi prirodni mehanizmi, ne samo na Zemlji nego i u cijelom Svemiru. Pa i sam Einstein proveo je svoje posljednje godine života u bezuspješnom traganju za takvom teorijom. Osim toga u postojećem standardnom modelu materije nalazi se i niz postavki koje su nastale vrlo davno, i koje više ne odgovaraju ovom stupnju spoznaja.

Novi model materije treba dovesti ne samo do mnogih promjena u znanosti i tehnologiji nego i u načinu razmišljanja Poznato je, na primjer, da se atom sastoji od protona, neutrona, elektrona, i 99 posto “praznog prostora”. Ali i u tom “praznom prostoru” nalazi se velika količina energije koju bismo mogli koristiti kad bismo to znali!

Naša civilizacija pokušava uspostaviti vezu s nekom drugom svemirskom civilizacijom i pri tom se služi elektromagnetskim valovima, koje su razvijene svemirske civilizacije sigurno već davno odbacile. Na našim televizorima gledamo dvodimenzionalnu sliku, i tome se divimo, dok razvijene svemirske civilizacije već sigurno koriste trodimenzionalne programe, pomoću kojih mogu stvarati letjelice u bilo kojem dijelu Svemira. Otuda i takvi objekti na našem planetu! U tim letjelicama se više ne nalaze stvarni znanstvenici, nego njihove kopije ili dvojnici.

Pored toga, novi model materije treba dovesti i do mnogih drugih otkrića: do novih učinaka elektriciteta i magnetizma, novih postupaka u kemiji i tehnologiji, do proizvodnje kemijskih elemenata u laboratoriju, a na području zdravstva, do potpunog dešifriranja genetskog koda, izlječenja mnogih za sada neizlječivih bolesti, i produžetka životnog vijeka čovjeka. On treba dovesti i do proizvodnje dovoljnih količina čiste i jeftine energije, o čemu zavisi daljnji razvitak, pa i sam opstanak čovječanstva. Do stvaranja novog, drugačijeg i boljeg svijeta od ovoga u kojemu sada živimo!

S tim područjem filozofije globalne teorijske fizike počeo sam se baviti zbog toga što su mi se sama od sebe nametala pitanja: Je li Veliki prasak jednokratna ili ponovljiva pojava. Jesmo li sami u Svemiru, ili smo samo jedna od mnogobrojnih civilizacija u njemu. Kako je nastala Zemlja. Kako smo nastali mi, ljudi. Je li doista neka nadnaravna sila iz Svemira utječe na naš život i upravlja njime. Što se događa s čovjekom kad on umre. Postoji li pored ovog svijeta i neki drugi svijet, na koji odlazi duša poslije smrti, i mnoštvo drugoga.

Koliko je novi model materije važan vidi se i na primjeru Nikole Tesle, koji je na osnovu svog modela materije o elektricitetu i magnetizmu, stvorio niz vrlo korisnih izuma. Šteta što u njegovoj ostavštini, osim nešto skica i nacrta, nije ostalo ništa drugo. Ta tajna otišla je zajedno s njime u grob, pa će vjerojatno proći još mnogo vremena dok se to ponovo otkrije, jer mnoge sadašnje "istine", kao i religije, samo koće daljnji razvoj znanosti.

PRIRODNI ZAKONI

Prirodni zakoni su takvi zakoni, po kojima se odvijaju svi procesi u prirodi. U svakoj fazi promjena materije mijenja se gustoća mase, javljaju se drukčiji energetski nivoi i drukčija organiziranost čestica i njihovih nakupina, pa nastaju i drukčiji efekti. Za funkcioniranje materije postoje prirodni materijalni zakoni a za funkcioniranje efekta života postoje prirodni moralni zakoni.

Svemir takav kakav danas poznajemo nije nastao odmah, pa u njegovom početku nisu postojali ni zakoni za njegov daljnji razvoj. Postojala je samo težnja energije, za stalnim zgušnjavanjem u ono što danas nazivamo masa. Tek sa pojavom mozgova u prvotnom kaotičnom Svemiru, javljaju se i prvi materijalni zakoni, a sa pojavom efekta života, javljaju se i prvi moralni zakoni, koji su se mijenjali s razvojem inteligencije materije. Neke od tih moralnih zakona susrećemo i danas u obliku “Zapovjedi Božji.”

U ovom modelu materije, prirodni materijalni zakoni dijele se na: primarne ili temeljne, i sekundarne zakone. U primarne ili temeljne zakone, ubrajaju se: Zakon suprotnosti, Zakon privlačenja i povezivanja čestica i njihovih nakupina, Zakon pretvaranja mase u energiju, Zakon pretvaranja energije u masu, Zakon očuvanja energije, Zakon ustrajnosti ili inercije, Zakon o povećanju složenosti i organiziranosti materije, Zakon o nagomilavanju kvantiteta i prelasku u novi kvalitet, a u sekundarne zakone se ubrajaju: Zakon simetrije, Zakon oponašanja i samoorganiziranja materije, Zakon uklapanja u jedinstvenu cjelinu, Zakon samozaštite i očuvanja cjeline, Zakon nastajanja novih vrsta, Zakon prilagođavanja, Zakon ravnoteže te Zakon o samouništenju.

Pored ovih prirodnih materijalnih zakona, postoje i dvije sposobnosti materije. To su: sposobnost mišljenja i razmišljanja i sposobnost samogibanja!

Zakon suprotnosti

Zakon suprotnosti se ubraja među najvažnije zakone u Svemiru, jer nema ni jedne pojave u prirodi koja nema svoju suprotnost. Nasuprot malome nalazi se veliko, nasuprot vrućem nalazi se hladno, nasuprot svjetlu nalazi se tama, nasuprot lijepom nalazi se ružno, nasuprot ljubavi nalazi se mržnja, nasuprot miru nalazi se rat, nasuprot dobru nalazi se zlo, nasuprot životu nalazi se smrt i tako redom! Ipak, najvažnija suprotnost u prirodi je ona, koja se javlja između “čiste energije” i “čist mase!” Između te dvije krajnosti odvija se cjelokupni život materije u Svemiru.

Zahvaljujući Zakonu suprotnosti, materija se stalno kreće ka sve novim oblicima, koji stvaraju

sve složenije efekte. Uvažavanjem tog zakona i u svakodnevnom životu, mogla bi se izbjeći mnoga stradanja, jer borba suprotnosti donosi i dobro i zlo! I sam dodir čestice i antičestice dovodi do njihovog potpunog poništavanja. Bez suprotnosti Svemir bi bio mrtav. Ne bi bilo ni Velikog praska, ni lokalnih anihilacija, pa ni nas! Ovaj Zakon značajan je i zbog toga, što se on ne odnosi samo na materijalne, nego i duhovne procese.

I Kineski filozofi suprotnostima pridaju veliko značenje. Za njih je to Yin i Yang. Na primjer: noć je Yin, a dan Yang. Hladnoća je Yin, a toplina Yang. Muško je Yin, a žensko Yang itd. Po njima, to su polovi jedne te iste cjeline.

Većina suprotnosti u prirodi nalazi se u stalnom sukobu, koji obično završava propadanjem starog i nastajanjem nekog novog stanja, koje za efekte života ne mora uvijek biti i bolji od prethodnog!

Zakon privlačenja i povezivanja čestica i njihovih nakupina

Privlačenje i povezivanje čestica i njihovih nakupina u konvencionalnoj fizici pripisuje se četirima silama: elektromagnetskoj, gravitacijskoj, jakoj i slaboj sili. Elektromagnetskoj sili pripisuje se djelovanje između električnih naboja, gravitacijska sila vrši privlačenje među svim tijelima, jaka sila drži na okupu kvarkove u protonima i neutronima, kao i protone i neutrone u atomima. Ona je najjača od ove četiri sile, ali sa najkraćim dometom. O slaboj sili u krugovima fizičara još postoje različita mišljenja. Ovoj sili pripisuje se i upravljanje sjajem zvijezda.

Za elektromagnetsku silu koja djeluje između električnih naboja, vrijedi Coulombov zakon, po kojemu je sila kojom se dva električna naboja privlače i odbijaju upravo razmjerna umnošku količina naboja, a obrnuto razmjerna kvadratu njihove međusobne udaljenosti. Za gravitacijsko privlačenje koje se ponaša kao i električni naboji vrijedi Newtonov zakon, koji glasi: Sila kojom se dva tijela privlače, upravo je razmjerna s umnoškom mase tih tijela, a obrnuto razmjerna s kvadratom njihove međusobne udaljenosti. Podrijetlo jake i slabe sile još nije dovoljno razjašnjeno.

Po Jedinstvenom modelu materije, sve čestice i nakupine mase u prirodi između kojih postoji razlika energetskog potencijala, međusobno se privlače. Sila privlačenja zavisi od gustoće čestica koje se privlače, njihove razdaljenosti te razlike njihovog energetskog potencijala, a povezivanje čestica i nakupina masa vrše razne neatomne čestice, u obliku glasnika ili posrednika. Ove čestice ponašaju se kao električni dipoli.

Glasnici ili posrednici koji povezuju čestice i nakupine mase na većim razdaljenostima, formiraju se u obliku vlakana ili struna. Sila privlačenja između tih nakupina masa izračunava se u ovom modelu materije, kao i u klasičnoj fizici, pomoću Newtonovog zakona.

Razmaci između čestica u pojedinim tijelima, po teoriji Jedinstvenog modela materije, posljedica su titranja određene vrste glasnika ili posrednika. Zbog toga između istovrsnih atoma i njihovih nakupina u prirodi, svugdje postoje jednaki razmaci.

Privlačenje i povezivanje čestica i njihovih nakupina uvijek je privlačilo pozornost fizičara, pa je još u 18. stoljeću Ruđer Bošković postavio tezu, da se čestice na određenim razdaljenostima

privlače, a na određenim razdaljenostima odbijaju, i tako tvore tijela. On je to pripisivao prirodnim svojstvima materije.

Zakon pretvaranja mase u energiju

Masa se u energiju može pretvarati jedino anihilacijom, poništavanjem ili sagorijevanjem. To je proces u kojemu se čestice mase usitnjavaju i pretvaraju u povećanu brzinu samotitranja i samogibanja. Prilikom anihilacije dolazi do poravnavanja napetosti između čestica koje imaju različitu brzinu samotitranja i različiti energetski potencijal.

Anihilirati se mogu samo čestice koje imaju masu mirovanja i koje pripadaju istom kvantu. Pri tom se mogu anihilirati samo u jednakim omjerima.

Ukupna količina energije prije i poslije anihilacije ostaje uvijek ista. Kod anihilacija koje su izazvane u laboratorijima, zapaženo je da se čestice prilikom anihilacije pretvaraju u zračenje, koje poprima oblik svjetlosnih gama-kvanata i drugih mogućih čestica, kao što su fotoni, neutrini i slično.

U konvencionalnoj fizici se kaže, da se količina energije koja se dobije od neke čestice ili nakupine mase u stanju mirovanja, može izračunati po Einsteinovom obrascu: $E = m*c^2$ Pri čemu je "E" ukupna energija slobodnog tijela u stanju mirovanja, "m" masa mirovanja, a "c" brzina svjetlosti.

U Jedinstvenom modelu materije taj obrazac se mijenja tako, da se masa pomnoži s kvadratom brzine koju mogu imati i druge čestice, thioni i tahioni, a ne samo svjetlost. (Einstein je smatrao da je brzina svjetlosti najveća moguća brzina u prirodi, što ovaj model materije osporava).

Zakon pretvaranje energije u masu

Budući da je masa zgusnuti oblik energije, pretvaranje energije u masu samo je obrnuti proces od pretvaranja mase u energiju. I u jednom i u drugom slučaju, količina energije ostaje uvijek ista, jer je energija neuništiva. Najviše pretvaranja energije u masu javlja se nakon Velikog praska.

Zakon očuvanja energije

Zakon očuvanja energije govori o tome da je energija očuvana u svakom fizikalnom procesu. Energija na početku procesa jednaka je energiji na kraju procesa, uz uvjet da se proces odvija u zatvorenom sustavu i da se energija ne može dovesti izvana, niti odvesti iz sustava.

Kao i u konvencionalnoj fizici, ovaj Zakon vrijedi i u Jedinstvenom modelu materije.

Zakon ustrajnosti ili inercije

Zakon ustrajnosti ili inercije zasniva se na pojavi, da sve čestice i nakupine mase u prirodi

nastoje zadržati stanje u kojemu se trenutno nalaze, jer prilikom svake promjene njihovog položaja, dolazi do suprotstavljanja energije mirovanja energiji gibanja i obrnuto.

U konvencionalnoj fizici, Zakon ustrajnosti ili inercije glasi: Čestica i nakupina mase koja miruje želi da i dalje miruje, a čestica i nakupina mase koja se kreće, želi da se i dalje kreće. Da bi se tijelo koje se kreće dovelo u stanje mirovanja i obrnuto, potrebno je upotrijebiti neku silu. U ovom modelu materije, ta sila naziva se sila opiranja.

Zakon ustrajnosti važan je ne samo za svemirsku mehaniku, nego i za stvaranje i održavanje efekta života na Zemlji. Djelovanje ovog zakona opaža se ne samo u materijalnom nego i duhovnom svijetu, gdje za mnoge stvari kažemo da su inertne.

Zakon o nagomilavanju kvantiteta i prelaska u novi kvalitet

Zakon o nagomilavanju kvantiteta i prijelasku u novi kvalitet, govori o skokovitim promjenama u oblikovanju materije. Svaka čestica i nakupina mase u prirodi količinski je određena ili kvantificirana. Ta kvantifikacija javlja se kod svih čestica i nakupina masa; kod atomnih i neatomnih čestica, elemenata, spojeva, ljudi, drveća, pa čak i plodova na drveću. Svi plodovi približno su podjednaki. Odstupanja od kvantiziranih veličina kreću se samo u određenim granicama.
Nagomilavanje energije ili mase u okviru nekog kvanta, dovodi do skokovitog prelaska u novi kvalitet ili novi kvant. To vidimo i na primjeru vode. Kada vodu zagrijavamo do 99 stupnjeva Celzija, ona još uvijek ostaje voda, a dodavanjem samo još jednog stupnja Celzija topline, voda prelazi u paru.

Kod nagomilavanju kvantiteta i prelaska u novi kvalitet, ne mora se uvijek bitno mijenjati i postojeći oblik ili struktura. To može dovesti do stvaranja sličnih, ali i drugačijih vrsta. Na primjer: domaća i divlja mačka.

Kod svakog kvanta postoji gornji i donji energetski nivo, ili gornja i donja kvantna točka. Na primjer: kod zagrijavanja vode, gornja kvantna točka je vrelište (100 stupnjeva Celzija, a donja kvantna točka je ledište, 0 stupnjeva Celzija) itd.

Zakon simetrije

Po Zakonu simetrije, sva tijela u prirodi nastoje se formirati u simetričnom obliku, pa je tako građeno i naše tijelo. Za neki predmet u fizici kažemo da je on simetričan, ako se njegov izgled ne promijeni i nakon što je podvrgnut nekom postupku. Do odstupanja u simetričnosti dolazi uglavnom kod manje složenih nakupina masa.

Zakon oponašanja i samoorganiziranja materije

Zakon oponašanja i samoorganiziranja materije proizlazi iz toga, što sve čestice i nakupine mase iz svemirskog prostora primaju i u svemirski prostor odašilju svoju energiju. S razmjenom te energije one odašilju i informaciju o sebi.
Posljedica toga je da se na različitim mjestima stvaraju potpuno isti oblici i iste strukture mase

i energije. Pa se i u najudaljenijim dijelovima Svemira mogu pronaći potpuno isti atomi vodika, helija, ugljika i drugih elemenata, a na površini Zemlje istovrsni kukci, biljke, životinje, minerali i slično.

Zakon oponašanja i samoorganiziranja materije ne javlja se samo u materijalnom svijetu, nego i na drugim područjima života: u slikarstvu, književnosti, govoru, glazbi, odijevanju i slično. Po tom Zakonu, sve što postoji na Zemlji, može postojati i bilo gdje drugdje u Svemiru, gdje god postoje za to uvjeti.

Nastajanje jedinstvene cjeline i njena samozaštita

Zbog općeg poravnavanja energije u Svemiru, sve je u prirodi međusobno je usko povezano. Svaki predmet povezan je s drugim predmetima, a svako biće povezano je s drugim bićima. Na sličan način povezani su i organi u našem tijelu, u kojemu svaka stanica komunicira s mozgom. Čim dođe do promjena na nekom organu, stanice obavještavaju mozak da s tim organom nešto nije uredu.

Kad se u prirodi formira neka cjelina, ona se opire svakoj sili koja ju na bilo koji način želi promijeniti To opiranje predstavlja samozaštitu ili očuvanje cjeline. Takva samozaštita javlja se ne samo u materijalnom svijetu, nego i u društvu, kad nastane neki društveni sustav, i on se opire bilo kakvoj promjeni.

Za sve cjeline u prirodi karakteristično je, da se one sastoje od pojedinačnih dijelova. Svaka cjelina u svrhu samozaštite nastoji se prilagoditi uvjetima u kojima postoji. Dok se kod jednostavnijih nakupina masa svaki dio cjeline sam brine za svoj opstanak i svoje potomstvo, kod složenijih nakupina masa, ta funkcija prenosi se na zajednički mozak, koji sam o svemu odlučuje.

Nastajanje novih vrsta

Budući da kod efekata života stalno dolazi do novog udruživanja i pridruživanja čestica različitog energetskog potencijala, nastaju i nove, stabilne cjeline, koje se dalje razmnožavaju kao nove vrste.

Na nastajanje novih vrsta utječe više čimbenika. To su u prvom redu lokalne anihilacije, vjetar, vlaga, kao i slučajna udruživanja i pridruživanja čestica i njihovih nakupina. Ali na to može utjecati i čovjek, svojom svjesnom aktivnošću.

Zakon prilagođavanja

Svaka čestica i nakupina mase ima određeni energetski potencijal i oblik titranja. Ako su takve čestice i njihove nakupine okružene česticama i nakupinama mase koje drugačije titraju, njihov zajednički opstanak u prirodi moguć je samo ako se njihovo međusobno titranje uskladi.

Čestice i nakupine mase, koje svoje titranje usklade s česticama i nakupinama masa oko sebe, duže opstoje u prirodi, a čestice koje se ne uključe u zajedničko titranje, moraju formirati

svoju vlastitu rezonantnu cjelinu. Takve cjeline javljaju se kod čovjeka i kao neoplastično tkivo.

Prema tome, po Zakonu prilagođavanja, svaka nakupina mase koja i dalje želi opstati u nekom tijelu, mora se uključiti u zajedničko titranje s okolnim nakupinama mase, ili mora osnivati svoju vlastitu rezonantnu cjelinu, koju tijelo obično odbacuje!

Zakon ravnoteže i samouništenja

Ni jednom efektu života u prirodi nije dozvoljeno da se toliko razmnoži, da ugrozi opstanak drugih vrsta. To regulira Zakon ravnoteže.

Kad se, na primjer, virus gripe počne razmnožavati, to poprima sve veće razmjere, ali traje samo do određenog stupnja. Tada dolazi do samouništenja virusa, i gripe nestaje.

Prema tom Zakonu, i svaka stanica u našem tijelu programirana je tako, da nakon određenog vremena izvrši samoubojstvo i načini mjesta novim stanicama.

Prirodni moralni zakoni

Pored materijalnih zakona, u prirodi postoje i moralni zakoni. Njih stvaraju najrazvijeniji efekti života i oni govore o tome, kako skladno treba živjeti. Takve zakone danas donosi svaka civilizacija za sebe i oni su na svakom stupnju njenog razvoja različiti.

Najpoznatiji moralni zakoni napisani su u Bibliji i mnogi od njih zadržali su se i do danas. Ali moralna načela postojala su i prije toga. Ona su sadržavala pravila ponašanja i zakone, koji su ljudima omogućavali sigurniji život. Njima se propovijedala dobrota, samilost i pomoć bližnjemu. Prenosile zapovijedi i zabrane, koje su uljuđivale ljude i pomagali im u odgajanju djece do odraslog doba. Učili ih što smiju, a što ne smiju raditi. Mnoge mudrosti stečene u jednom naraštaju, prenosile su se na druge naraštaje, pa su i ti zakoni s vremenom postajali i prirodni zakoni, iza kojih nije morala stajati nikakva vlast.

Autor: Ivan Enc

Članak prenesen sa: http://www.ivan-enc-knjige.com /

